

[Handelsministeren.]

medlem hr. Weikops bemærkning om, at de penge, der gives ud til teknisk undervisning — jeg kunne personlig have lyst til at tilføje: til så godt som al erhvervsmæssig undervisning — er givet særdeles godt ud.

I drøftelserne i dag er det ikke mindst teknikas stilling, man har draget frem; det skyldes vel i og for sig ikke, at teknika er vigtigere end de to andre institutioner, der omfattes af dette lovforslag, de tekniske skoler og teknologiske institutter, men det skyldes nok, at der for teknikas vedkommende er vanskeligheder med finansieringen. Jeg må måske tilføje, at en af grundene til, at dette lovforslag er kommet lidt senere frem, end i alt fald jeg kunne have ønsket, bl. a. er, at det har været vanskeligt at stille forslag om løsningen af teknikas særlige finansieringsproblemer. Når der foreligger sådanne problemer, hænger det bl. a. sammen med, at disse skoler er vokset op fra at være børn af de tekniske skoler til nu at blive store institutioner. De er vokset frem på privat initiativ, og det har været vanskeligt at skaffe penge ud over, hvad de private kunne skaffe. Så er der selvfølgelig også det ganske særlige, at den unge, der går på teknikum, ikke har nogen læremester, sådan som det er tilfældet med den, der går på teknisk skole. Vi må vel erkende, at finansieringen af teknika er foregået lidt efter tilfældige principper. Vi må vel også sige, at nogen virkelig løsning af dette problem er ikke nået ved dette lovforslag, men vi må håbe, at det løses inden for en overskuelig tid, så at disse skoler kan komme ind under faste rammer.

Det ærede medlem hr. Gøting fremhævede muligheden af at forhøje skolepengene. Jeg for mit vedkommende finder, det er en uheldig vej at gå. Jeg mener, det er vigtigt, at undervisningen her i landet er billig, så at ingen afskæres fra at tage del i den. Både for de unges egen skyld og for landets skyld må vi derfor stille imod at gøre undervisningen så billig som muligt eller helt gratis.

Et meget vigtigt spørgsmål er jo kommunernes deltagelse i finansieringen af teknika. Hidtil har det været sådan, at de byer, hvori teknika var placeret, betalte tilskud til disse institutioner. Det kan vel nok være rimeligt at forvente, at disse byer stadig betaler,

men på den anden side kan man ikke komme uden om, at der kommer elever fra mange andre byer; og hvad man heller ikke kan komme uden om, er, at kommunerne er aftagere af en stor del af de unge, der uddannes på teknika. Man kan så stille det spørgsmål, om det ikke er fuldt så rimeligt, at det er dem, der siden hen nyder godt af denne uddannelse af den arbejdskraft, der stilles til rådighed, som skal betale. Der er, som det er blevet nævnt tidligere i dag, forhandlinger i gang med de forskellige kommunegrupper, og vi må håbe på, at disse forhandlinger fører til et godt resultat.

Der er selvfølgelig den mulighed, som også er blevet fremhævet i dag, at teknika går over til at blive statsskoler. Men i så fald må det indebære en adskillelse fra de tekniske skoler, og det må vel også være rimeligt, at for så vidt de bliver egentlige stasskoler, må erhvervenes indflydelse ophøre. Det må være sådan med disse statsskoler som med andre statsskoler, at det virkelig er staten, der både ejer og driver skolerne. Jeg vil mene, at tiden ikke er inde til at foretage et sådant skridt. Teknika har nøje tilknytning til de tekniske skoler, og det har vist sig at være så værdifuldt, at det nok må være ønskeligt, at vi fortsætter med den organisationsform, vi har i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Kryger var inde på spørgsmålet om repræsentationen i skolerådet m. m. Det er et spørgsmål, der egner sig til drøftelse i et udvalg, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på værdien af, at sådanne råd ikke bliver for store. Det forekommer mig også, at det afgørende ikke er, at hver enkelt organisation har så og så mange medlemmer. Det er formentlig yderst sjældent, at der foretages afstemning i sådanne råd. Det afgørende må være, at man har en repræsentant eller to til at fremkomme med den vedkommende organisations synspunkter. Derfor kan det ikke være så vigtigt, med hvor mange repræsentanter hver organisation er repræsenteret, men det er yderst vigtigt, at man er repræsenteret, hvad jo også håndværket er.

Det ærede medlem hr. Kryger var også inde på spørgsmålet om de små tekniske skoler, og det er givet, at vi her står over for noget, der er af stor betydning. Det fore-